

Diagnoza i terapia logopedyczna II - opóźniony rozwój mowy, jąkanie - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Diagnoza i terapia logopedyczna II - opóźniony rozwój mowy, jąkanie
Kod przedmiotu	05.6-WP-LOG-DTL2
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Logopedia i Terapia Pedagogiczna
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	podyplomowe
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	3
Liczba punktów ECTS do zdobycia	5
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	- dr hab. Ewa Skorek, prof. UZ - dr Grzegorz Hryniewicz

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	-	-	10 (w tym jako e-learning)	0,67 (w tym jako e-learning)	Egzamin
Ćwiczenia	-	-	40 (w tym jako e-learning)	2,67 (w tym jako e-learning)	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Teoretyczne przygotowanie słuchaczy do samodzielnego prowadzenia diagnozy i terapii logopedycznej. Przystwojenie niezbędnej wiedzy teoretycznej i trening umiejętności praktycznej realizacji diagnozy logopedycznej w zakresie rozwoju mowy i płynności (jąkanie, gielkot) mówienia, wspomaganie opóźnionego rozwoju mowy i terapii jąkania. Ćwiczenie umiejętności dostosowania metod terapeutycznych w zakresie niepełności mówienia do indywidualnych potrzeb pacjenta w zależności od przyczyn i wieku.

Wymagania wstępne

Anatomia i fizjologia narządów mowy. Etapy prawidłowego rozwoju mowy. Typologia zaburzeń komunikacji językowej. Wprowadzenie do metodyki diagnozy i terapii logopedycznej.

Zakres tematyczny

Wykład

Istota opóźnionego rozwoju mowy – problemy definicyjne. Klasyfikacje opóźnień w rozwoju mowy. Objawy opóźnienia w rozwoju mowy. Wskaźniki i stopnie opóźnienia w rozwoju mowy. Przyczyny opóźnienia rozwoju mowy (psychospołeczne, biologiczne). Problem niepełności mowy (jąkanie, gielkot) w literaturze. Etiologia zaburzeń płynności mowy. Rozwojowa niepełność mowy a jąkanie wczesnodziecięce: cechy mowy dziecka jąkającego się. Stadia rozwoju jąkania. Jąkanie pierwotne i wtórne, logofobia.

Ćwiczenia

Diagnostyka funkcjonalna dziecka z niesamodzielnym opóźnionym rozwojem mowy – elementy MFDR, metody diagnozowania opóźnień (CHAT, Delacato). Metody stymulacji rozwoju zaburzeń zdolności komunikacyjnej dziecka. Praca z rodziną dziecka z opóźnionym rozwojem mowy. Diagnoza różnicowa jąkania i gielkotu, prezentacja testów diagnostycznych. Metody terapii: mówienie rytmiczne, wystukiwanie sylab, metoda echa, metoda Cooperów, M. Chęćka, L. Arutiunian, program kompleksowej terapii van Ripera, ćwiczenia wspomagające płynne mówienie (relaksacja, trening autogenny, ćwiczenia oddechowe); terapia grupowa; metody wspierające terapię jąkania.

Metody kształcenia

Wykład – wykład tradycyjny.

Ćwiczenia – metoda projektu, praca z książką, metoda przypadków, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, burza mózgów.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Słuchacz ma wiedzę dotyczącą zakłóceń komunikacji językowej oraz metodyki diagnozy i terapii zaburzeń rozwoju mowy, niepełnego mówienia u pacjentów w różnym wieku	- K_W6 - K_W8	- egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne - kolokwium	- Wykład - Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Słuchacz potrafi dokonać obserwacji i interpretacji nieprawidłowości w zakresie rozwoju mowy i niepełnego mówienia Słuchacz potrafi wykorzystywać podstawą wiedzę teoretyczną w celu diagnozowania i projektowania procedury terapeutycznej Słuchacz ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny	• K_U3 • K_U5 • K_U8	• projekt • studium przypadku	• Ćwiczenia
Słuchacz ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie wybranych metod diagnozy i terapii logopedycznej, dokonuje samooceny własnych kompetencji Słuchacz potrafi pracować w zespole, angażuje się we współpracę, umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działań	• K_K1 • K_K4	• egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne • kolokwium • projekt	• Wykład • Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Ćwiczenia – na ocenę z konwersatorium składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (50%), ocena z projektu (25%) oraz studium przypadku (25%).

Wykład – egzamin złożony z dwóch części pisemnej i ustnej; warunkiem przystąpienia do części ustnej jest uzyskanie 30% punktów z części pisemnej. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z egzaminu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i egzaminu.

Literatura podstawowa

1. Adamczyk B., Terapia jąkania dla ubogich, ale chętnych, „Logopedia” 1999, 26.
2. Byrne R., Pomówmy o zacinaniu, Warszawa 1989.
3. hęciek M., Etapy w zmodyfikowanym programie psychofizjologicznej terapii jąkania się, „Logopedia” 1997, 24.
4. Jastrzębowska G., Opóźnienia rozwoju mowy, [w:] Podstawy neurologopedii, red. T. Gałkowski, E. Szelać, G. Jastrzębowska, Opole 2005.
5. Jastrzębowska G., Istota i klasyfikacje opóźnień rozwoju mowy, „Audiofonologia” 1997, 10.
6. Tarkowski Z., Jąkanie wczesnodziecięce, Warszawa 1992.
7. Tarkowski Z., Jąkanie. Gielkot, [w:] Logopedia: pytania i odpowiedzi: podręcznik akademicki red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, Opole 1999.
8. Zaleski T., Opóźnienia w rozwoju mowy, Warszawa 2002.

Literatura uzupełniająca

1. Jastrzębowska G., Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej, Opole 1998.
2. Kostecka W., Pomoc logopedyczna dziecku jękającym się, „Logopedia” 1999, 26.
3. Styczek I., Logopedia, Warszawa 1981.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Ewa Skorek, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 02-01-2017 14:30)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ